

شیمی کانی‌ها و دما فشارسنگی گارنت استارولیت شیست‌های منطقه همدان

فرهاد آلیانی^{*}، پروین شکرالله‌ی^{*}، میرمحمد میری

گروه زمین‌شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه بوعالی سینا، همدان

(دریافت مقاله: ۹۶/۲/۲، نسخه نهایی: ۹۶/۶/۲۰)

چکیده: استارولیت شیست‌های دربردارنده گارنت بخش مهمی از دنباله سنگ‌های دگرگونی ناحیه‌ای در منطقه همدان (شمال پهنه سندنج-سیرجان) را تشکیل می‌دهند. این سنگ‌ها دارای پورفیروبلاست‌های استارولیت و گارنت هستند که در زمینه‌ای متشكل از بیوتیت، مسکویت و کوارتز قرار گرفته‌اند. استارولیت‌ها از گونه آهن‌دار هستند و تنوع ترکیب شیمیایی اندکی نشان می‌دهند. آلماندین مهم‌ترین جزء تشکیل دهنده گارنت‌های استارولیت است، البته افزایش آهن و منیزیم و کاهش منگنز از مرکز به کناره این بلورها نیز دیده می‌شود که نشان دهنده تشکیل آنها طی دگرگونی پیشرونده است. بیوتیت‌ها نیز از نوع سیدروفیلیت هستند. علاوه بر این کانی‌ها، کلریت‌های غنی از آهن و از گونه ریپیدولیت در کناره برخی از استارولیت‌ها دیده می‌شوند که از دگرگونی پسروند آنها شکل گرفته‌اند. روش‌های مختلف دما-فشارسنگی به کار رفته نشان می‌دهند که دما و فشار نهایی دگرگونی برای گارنت استارولیت شیست‌های همدان به طور میانگین ۵۶ درجه سانتیگراد و ۳ تا ۳/۵ کیلوبار بوده است. بر این اساس می‌توان آنها را از انواع سنگ‌های دگرگونی دما بالا-فشار متوسط تا پایین نوع بوچان دانست.

واژه‌های کلیدی: گارنت استارولیت شیست؛ شیمی کانی؛ ترکیب شیمیایی؛ دما فشارسنگی؛ منطقه همدان.

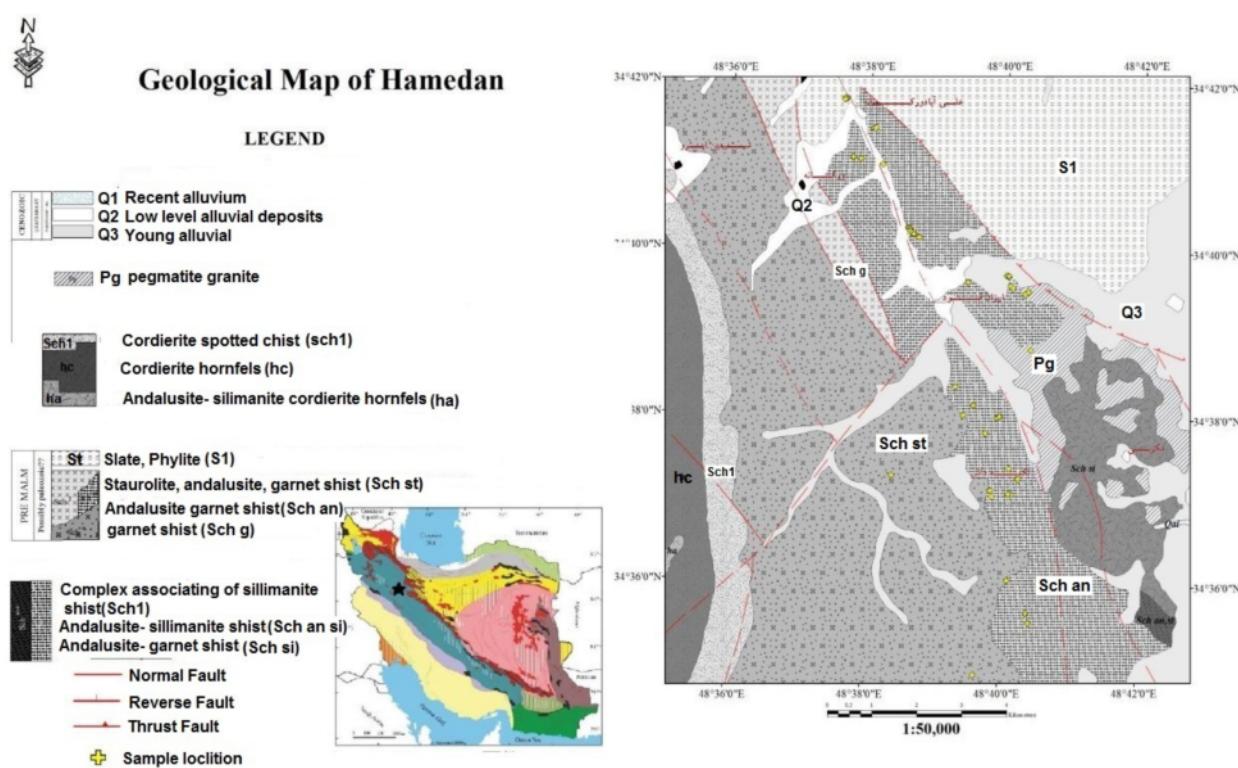
اختصاص دارد [۳]. در بین سنگ‌های این منطقه، استارولیت شیست‌ها از گستردگی قابل ملاحظه‌ای برخوردارند و می‌توان رخداد آنها را از شمال تا جنوب منطقه مشاهده نمود. ترکیب کانی‌شناسی این سنگ‌ها پیش از این توسط برخی پژوهشگران بررسی شده است (برای مثال، [۷-۴])، اما دما و فشار آنها کمتر برآورد شده است. در این پژوهش با نمونه‌برداری مرکز و هدفمند، دما و فشار دگرگونی این سنگ‌ها با توجه به تغییرات کانی‌شناسی و موقعیت آنها در منطقه برآورد و بررسی می‌شود.

روش بررسی

در این پژوهش پس از نمونه‌برداری صحرایی از گارنت استارولیت شیست‌ها و تهیه مقاطع نازک میکروسکوپی، ۴۱ نقطه از کانی‌های استارولیت، گارنت، کلریت و بیوتیت در آزمایشگاه شرکت فرآوری مواد معدنی ایمیدرو کرج با دستگاه تجزیه نقطه‌ای مدل SX100 ساخت شرکت Cameca فرانسه،

مقدمه

منطقه مورد بررسی، بخشی از استان همدان است، که بین طول‌های جغرافیایی $45^{\circ} - 48^{\circ}$ و $30^{\circ} - 34^{\circ}$ قرار گرفته و در پهنه دگرگونی-نفوذی سندنج-سیرجان واقع است (شکل ۱) [۱,۲]. سنگ‌های دگرگونی منطقه همدان شامل اسلیت، فیلیت، میکاشیست، استارولیت شیست، میگماتیت، گرانولیت و هورنفلس است که دچار رخدادهای دگرگونی ناحیه‌ای و دگرگونی مجاورتی پی در پی شده‌اند به همین سبب کانی‌های گارنت، استارولیت، کردیریت، آندالوزیت، کیانیت، سیلیمانیت و میکاهای آنها اغلب برآمده از چندین واکنش مختلف بوده و پس از تشکیل اولیه، بارها در واکنش‌های دگرگونی شرکت کرده و در تشکیل دیگر کانی‌ها نقش داشته‌اند. سنگ‌های دگرگونی این منطقه دارای پرتولیت‌های گوناگون هستند که بیشترین حجم به متابلیت‌ها

شکل ۱ نقشه زمین‌شناسی و نمونه‌برداری منطقه مورد بررسی [۲].

شده‌اند که نشاندهنده دگرگونی پسروند است (شکل ۲ ت). پورفیروبلاست‌های گارنت بیشتر شکل‌دار بوده و در بعضی مناطق مانند تکمه داش دارای میانبار کوارتز بوده (شکل ۲ ب) و در مناطقی مانند ازندريان از کناره در حال تبدیل شدن به استارولیت و بیوتیت هستند (شکل ۲ ج). بافت این سنگ‌ها در بررسی‌های میکروسکوپی لپیدوپورفیروبلاستیک و پوئی کیلوبلاستیک است. در گارنت استارولیت شیستهای مورد بررسی آثاری از دگرگونی مجاورتی در حد رخساره آلبیت اپیدوت هورنفلس دیده می‌شود (مانند درشت شدن و هم اندازه شدن دانه‌های کوارتز و بهم ریختگی جهت یافته‌گی سنگ) که نشان دهنده افزایش دما در تشکیل این سنگ‌هاست که این افزایش دما ممکن است در اثر نزدیکی به توده الوند باشد و طبق گزارش بهاری فر [۶] استارولیت شیستهای در جریان دگرگونی دوم بین سنگ‌های دارای سیلیکات آلومین و توده نفوذی الوند قرار داشته‌اند، یعنی طی این دگرگونی شب زمین گرمایی بالا در دو سوی استارولیت شیستهای وجود داشته است و جریان‌های همرفتی می‌توانسته‌اند تا حدی این گرما را به استارولیت شیستهای نیز انتقال دهد. در منطقه همدان چهار ساختار صفحه‌ای S_1 , S_2 , S_3 و S_4 تشخیص داده شده است

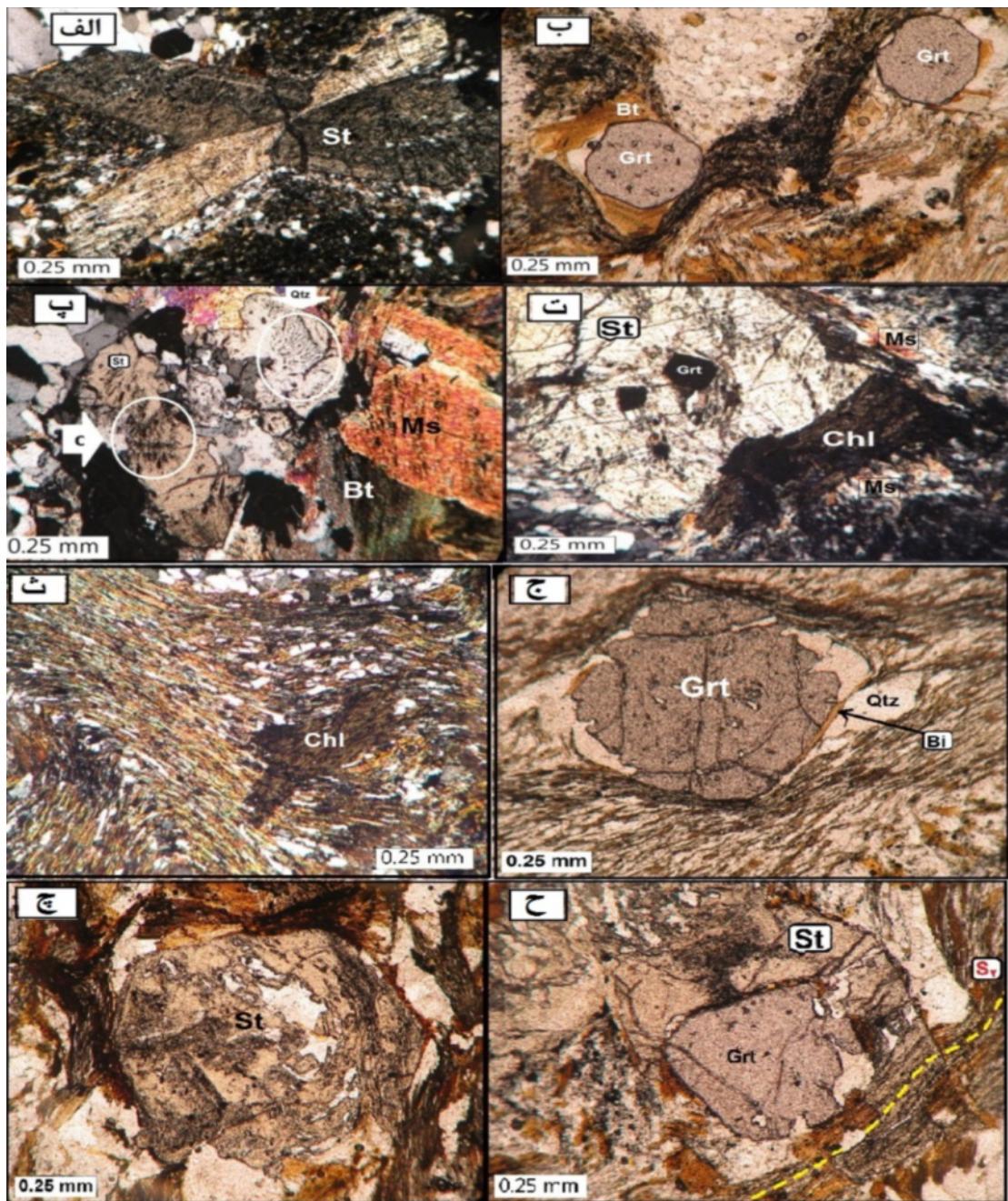
در ولتاژ 15 kV , فشار $4 \times 10^{-7} \text{ torr}$ و جریان 20 nA تجزیه ریزپردازش شده و ترکیب شمیابی آنها تعیین شد (جدول‌های ۱، ۲، ۳ و ۴). سپس با استفاده از سه روش تک کانی بیوتیت، دما‌سنج تبادلی گارنت-بیوتیت-ترموکالک، دما و فشار منطقه برآورده شده و داده‌ها مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت که نتایج در ادامه بیان می‌شود.

سنگ‌نگاری

گارنت استارولیت شیستهای: در روستاهای ابرو، چشین، سیمین، ازندريان، دره مرادیگ و تکمه داش گسترش دارند و در نمونه دستی به رنگ خاکستری تیره هستند و بلورهای استارولیت و گارنت به صورت پورفیروبلاست‌های غالب در آنها دیده می‌شوند. این سنگ‌ها از کانی‌های کوارتز، استارولیت، گارنت، بیوتیت و به مقدار کمتر کلریت (پسروند)، مسکویت و کانی‌های کدر تشکیل شده‌اند. پورفیروبلاست‌های استارولیت به صورت بلورهای نیمه شکل‌دار تا شکل‌دار (۱۰ تا ۵۰ میلیمتر) به رنگ زرد، با بر جستگی بالا و دارای ماکل ضربدری (شکل ۲ الف) و میانبارهای کوارتز و گرافیت هستند (شکل ۲ پ) [۸]. استارولیت‌ها تاحدی از کناره به کلریت و سرسیت تبدیل

(شکل ۲ ج)، استارولیت‌ها به صورت قبل، همزمان تا پس از برگوارگی نسل دوم (شکل ۲ ج) و پس از برگوارگی نسل دوم (شکل ۲ ح) ایجاد شده‌اند.

[۹] که در بین آن‌ها برگوارگی S_2 مهم‌ترین ساختار صفحه‌ای منطقه است. کلریت‌ها اغلب پس از برگوارگی نسل دوم ایجاد شده‌اند (شکل ۲ ث). گارنت‌ها پیش از برگوارگی نسل دوم

شکل ۲ (الف) تصویر پورفیروبلاستهای استارولیت دارای ماکل ضربدری در منطقه سیمین با نور XPL (ب) تصویر پورفیروبلاستهای گارنت دارای میانبار کوارتز در منطقه تکمه داش با نور PPL. پ) پورفیروبلاستهای استارولیت دارای میانبار کوارتز و گرافیت (C) (منطقه تکمه داش). ت) جانشینی کلریت به‌حای استارولیت در منطقه چشین-ابرو (نور PPL). ث) تشکیل کلریت پس از S_2 در منطقه ازندريان، (نور PPL). ج) تشکیل گارنت پیش از S_2 در منطقه ازندريان، (نور PPL). (پ) استارولیت دارای بافت هلی ستیک همزمان تا پس از S_2 در مرحله ازندريان، (نور PPL). دیده می‌شود؛ طرف راست استارولیت، برگوارگی داخل بلور دیده می‌شود) در منطقه ازندريان. ح) تشکیل بلورهای استارولیت پس از برگوارگی S_2 در امتداد برگوارگی بیرونی است و هیچ سایه فشاری ندارد، (نور PPL). علامت اختصاری بر اساس مرجع [۸].

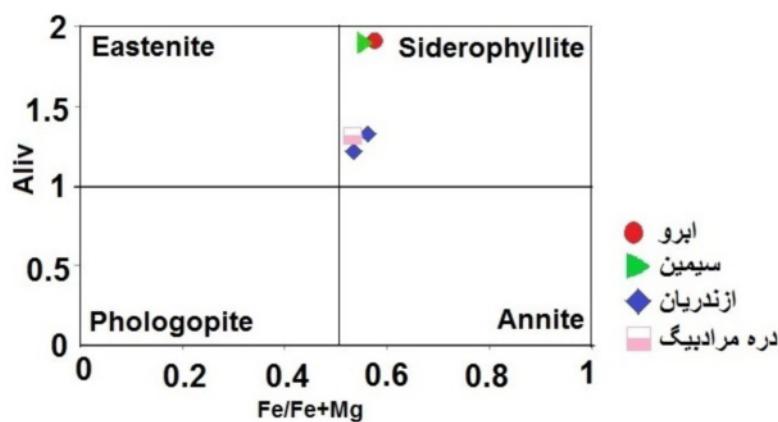
فرمول ساختاری این بیوتیت‌ها بر اساس ۱۱ اکسیژن محاسبه شده و چنان که از داده‌های جدول ۱ مشخص است، همه نمونه‌ها دارای $0.5 > \text{Aliv}/(\text{Fe}+\text{Mg}) > 1$ هستند و در نمودار تقسیم‌بندی بیوتیت‌ها [۱۰] در گستره سیدروفیلیت و نزدیک به مرز ایستونیت قرار می‌گیرند (شکل ۳).

شیمی کانی بیوتیت

بیوتیت‌های موجود در شیسته‌ها که با گارنت‌های مورد بررسی تا حد امکان همبrij داشتند، از چهار منطقه ابرو، سیمین، ازندریان و دره مرادبیگ مورد تجزیه ریزپردازش قرار گرفته‌اند.

جدول ۱ نتایج تجزیه ریزپردازش الکترونی بیوتیت.

N	Eb1	Eb2	Sim1	Sim2	Az1	Az2	Dm
SiO ₂	۲۴,۵۶	۲۴,۸۲	۲۲,۶۶	۲۴,۱۷	۳۲,۸۰	۳۵,۷۹	۳۴,۹۱
TiO ₂	۰,۱۱	۰,۱۶	۰,۱۱	۰,۰۹	۰,۱۶۲	۰,۱۴۹	۰,۱۵۸
Al ₂ O ₃	۲۱,۳۸	۲۱,۵۳	۲۱,۸۰	۲۱,۹۴	۱۷,۶۵	۱۸,۹۱	۱۹,۰۱
Fe ₂ O ₃	۰,۴۶۳	۰,۴۵۹	۰,۴۲۸	۰,۴۳۴	۰,۱۱۶	۰,۰۱۰	۰,۱۵۰
FeO	۲۳,۶۱	۲۳,۴۳	۲۱,۸۴	۲۲,۱۱	۱۹,۲۱	۱۹,۱۷	۱۷,۶۴
MnO	۰,۰,۰,۸	۰,۰,۰,۹	۰,۰,۰,۷	۰,۰,۰,۴	۰,۰,۰,۷	۰,۰,۰,۹	۰,۰,۰,۶
MgO	۱۱,۶۹	۱۱,۷۹	۱۱,۸۰	۱۲,۰۱	۰,۸,۸۴	۰,۹,۲۸	۰,۹,۸۸
CaO	۰,۰,۰,۱	۰,۰,۰,۷	۰,۰,۰,۲	۰,۰,۰,۲	۰,۰,۰,۲۶	۰,۰,۰,۱۹	۰,۰,۰,۹
Na ₂ O	۰,۰,۰,۵	۰,۰,۰,۲	۰,۰,۰,۱	۰,۰,۰,۳	۰,۰,۰,۱۹	۰,۰,۰,۱۶	۰,۰,۰,۱۰
K ₂ O	۰,۰,۰,۲۶	۰,۰,۰,۲۸	۰,۰,۰,۲۷	۰,۰,۰,۲۹	۰,۰,۰,۱۲	۰,۰,۰,۱۲	۰,۰,۰,۷۱
مجموع	۸۶,۳۸	۸۶,۷۸	۸۲,۸۶	۸۵,۰۳	۸۹,۹۲	۹۴,۲۰	۹۲,۴۸
اکسیژن‌ها	(O)۱۱						
Si	۲,۰,۸۲	۲,۰,۹۰	۲,۰,۵۰	۲,۰,۶۴	۲,۶۶۳	۲,۷۴۶	۲,۷۰۱
Ti	۰,۰,۰,۷	۰,۰,۱۰	۰,۰,۰,۷	۰,۰,۰,۶	۰,۰,۹۹	۰,۰,۸۶	۰,۰,۹۲
Aliv	۱,۹,۱۸	۱,۹,۱۰	۱,۹,۵۰	۱,۹,۳۶	۱,۳,۳۷	۱,۲,۵۴	۱,۲,۹۹
Alvi	۰,۲,۱۸	۰,۲,۲۷	۰,۲,۷۶	۰,۲,۷۳	۰,۳,۵۲	۰,۴,۵۶	۰,۴,۳۵
Al	۲,۱,۳۶	۲,۱,۳۷	۲,۲,۲۶	۲,۲,۰۹	۱,۶,۸۹	۱,۷,۱۰	۱,۷,۳۴
Fe ₃	۰,۲,۹۵	۰,۲,۹۱	۰,۲,۷۹	۰,۲,۷۹	۰,۰,۷۱	۰,۰,۰	۰,۰,۸۸
Fe ₂	۱,۶,۷۴	۱,۶,۴۹	۱,۵,۸۲	۱,۵,۷۹	۱,۳,۰۳	۱,۲,۲۰	۱,۱,۴۱
Mn	۰,۰,۰,۶	۰,۰,۰,۶	۰,۰,۰,۵	۰,۰,۰,۳	۰,۰,۰,۵	۰,۰,۰,۶	۰,۰,۰,۴
Mg	۱,۴,۷۷	۱,۴,۷۹	۱,۵,۲۳	۱,۵,۲۸	۱,۰,۷۰	۱,۰,۶۱	۱,۱,۳۹
Ca	۰,۰,۰,۱	۰,۰,۰,۶	۰,۰,۰,۲	۰,۰,۰,۲	۰,۰,۰,۲۳	۰,۰,۰,۱۶	۰,۰,۰,۷
Na	۰,۰,۰,۸	۰,۰,۰,۳	۰,۰,۰,۲	۰,۰,۰,۵	۰,۰,۰,۳۰	۰,۰,۰,۲۴	۰,۰,۰,۱۵
K	۰,۰,۰,۲۸	۰,۰,۰,۳۰	۰,۰,۰,۳۰	۰,۰,۰,۳۲	۰,۰,۰,۴۱	۰,۰,۰,۹۳	۰,۰,۰,۶۱
Fe#	۰,۵,۷۱	۰,۵,۶۷	۰,۵,۵۰	۰,۵,۴۹	۰,۵,۶۲	۰,۵,۳۷	۰,۵,۱۹

شکل ۳ تقسیم‌بندی بیوتیت‌های منطقه بر اساس ترکیب شیمیابی [۱۰].

دگرگونی پیشرونده است [۱۲، ۱۴، ۱۵]. همچنین مقدار $X_{\text{alm}/X}$ در نمونه‌های منطقه مورد بررسی از مرکز گارنت به سمت کناره کاهاش می‌باید که نشان‌دهنده افزایش درجه دگرگونی است [۱۶].

استارولیت

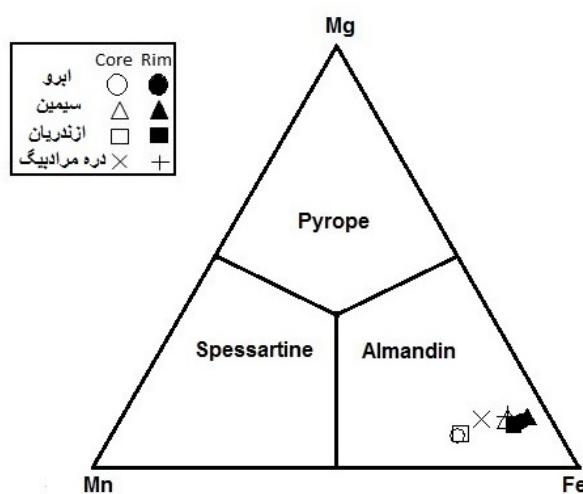
در این پژوهش استارولیت‌های چهار منطقه ابرو، سیمین، ازندريان و دره مراد بیگ مورد تجزیه ریزپرداز قرار گرفتند که نتایج آنها که بر اساس ۲۳ اتم اکسیژن فرموله شده است در جدول ۳ آورده شده است. مقادیر بالای آهن (میانگین ۱۴/۱۸ درصد وزنی) آنها را در گروه انواع غنی از آهن قرار می‌دهد (شکل ۶ الف). این کانی تنوع ترکیبی اندکی از خود نشان می‌دهند (شکل‌های ۶ الف و ب) و تنها می‌توان جانشینی غالب $\text{AlTi} \leftrightarrow \text{SiR}^{2+}$ را در آنها مشاهده کرد (شکل ۶ پ)، [۱۷].

گارنت

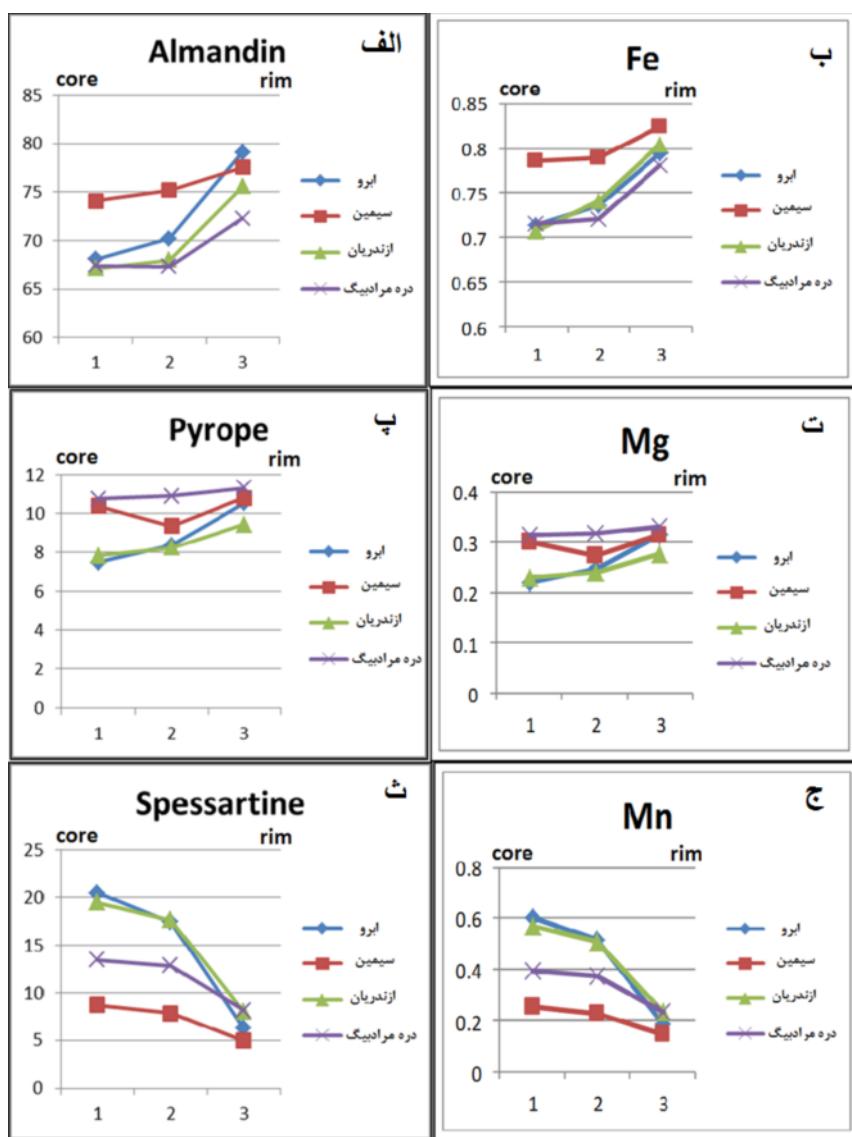
تجزیه نقطه‌ای بلورهای گارنت از چهار منطقه ابرو، سیمین، ازندريان و دره مراد بیگ انجام شد (جدول ۲). گارنت‌های چهار منطقه از نظر ترکیب شیمیایی نزدیک به هم هستند. محاسبه مقادیر اعضای انتهایی نشان می‌دهد که آلماندین در آنها غالباً است و پیروپ، اسپسارتین، گرسولار و آندرادیت در رده‌های بعدی قرار می‌گیرند (جدول ۲ و شکل ۴) [۱۱]. گارنت‌های منطقه همدان دارای منطقه‌بندی عادی هستند، یعنی هسته گارنت اغلب غنی از اسپسارتین و گرسولار است و به سمت کناره بر مقدار پیروپ و آلماندین افزوده می‌شود [۱۲، ۱۳]. که این نوع منطقه‌بندی بیشتر در سنگ‌های دگرگونی درجه پایین و متوسط دیده می‌شود، و نشان دهنده رشد طی افزایش دماس است. افزایش آلماندین و پیروپ به سمت کناره (شکل‌های ۵ الف، پ) نشان‌دهنده شکل‌گیری این گارنت‌ها طی یک روند

جدول ۲ نتایج تجزیه ریزپرداز الکترونی گارنت‌های منطقه.

N	Eb2	Eb3	Eb4	Sim1	Sim2	Sim3	Az3	Az4	Az5	Dm1	Dm2	Dm3
	core		rim									
SiO_2	۳۵,۶۸	۳۵,۸۲	۳۷,۰۵	۳۵,۷۳	۳۶,۱۳	۳۶,۱۲	۳۵,۶۱	۳۴,۹۴	۳۵,۷۳	۳۶,۰۵	۳۶,۲۱	۳۵,۹۵
TiO_2	۰,۰۷	۰,۰۴	۰,۰۴	۰,۱۳	۰,۰۴	۰	۰,۰۵	۰,۰۷	۰	۰,۰۴	۰,۰۶	۰,۰۱
Al_2O_3	۲۰,۵۷	۲۰,۵	۲۱,۴	۲۱,۱۷	۲۱,۲۸	۲۱,۳۹	۲۰,۷۱	۲۰,۶۹	۲۰,۷	۲۰,۲۳	۲۰,۲۲	۲۱,۱۴
FeO	۳۰,۷۲	۳۱,۶۷	۳۵,۳۸	۳۴,۳۳	۳۴,۷۴	۳۶,۳	۳۰,۴۵	۳۱,۵۸	۳۴,۷۲	۳۱,۳۵	۳۱,۷۲	۳۴,۱۲
MnO	۸,۶	۷,۳۷	۲,۷۴	۳,۶۸	۳,۳۵	۲,۱۲	۸,۱۸	۷,۲۷	۳,۳۹	۵,۷۱	۵,۴۸	۳,۴۶
MgO	۱,۷۹	۲,۰۱	۲,۶۲	۲,۴۹	۲,۲۷	۲,۶۲	۱,۸۷	۱,۹۳	۲,۲۶	۲,۶	۲,۶۵	۲,۷۳
CaO	۱,۳۳	۱,۳۳	۱,۴	۲,۲۵	۲,۵۶	۲,۲۳	۱,۸۶	۲	۲,۲۲	۲,۸۳	۳,۰۲	۲,۷۵
مجموع	۹۸,۷۶	۹۸,۷۴	۱۰۰,۶	۹۹,۷۸	۱۰۰,۳	۱۰۰,۷	۹۸,۷۳	۹۸,۴۸	۹۹,۱۲	۹۹,۸۱	۱۰۰,۳	۱۰۰,۱
Si	۲,۹۴۱	۲,۹۴۹	۲,۹۷۵	۲,۸۹۵	۲,۹۱۲	۲,۸۹۶	۲,۹۳	۲,۸۸۲	۲,۹۲	۲,۹۱۱	۲,۹۰۸	۲,۸۹۵
Ti	۰,۰۰۴	۰,۰۰۲	۰,۰۰۲	۰,۰۰۸	۰,۰۰۲	۰	۰,۰۰۳	۰,۰۰۴	۰	۰,۰۰۲	۰,۰۰۴	۰,۰۰۱
Al	۱,۹۹۹	۱,۹۸۹	۲,۰۲۵	۲,۰۲۲	۲,۰۲۱	۲,۰۲۱	۲,۰۰۸	۲,۰۱۲	۲,۹۹۴	۲,۰۲۱	۲,۰۰۸	۲,۰۰۶
Fe^{3+}	۰,۱۱	۰,۱۰۷	۰,۰۱۹	۰,۱۷۲	۰,۱۵	۰,۱۸۷	۰,۱۲۶	۰,۲۱۴	۰,۱۶۶	۰,۱۵۲	۰,۱۶۹	۰,۲۰۳
Fe^{2+}	۲,۰۸۸	۲,۰۷۴	۲,۳۵۷	۲,۱۵۴	۲,۱۹۲	۲,۲۴۷	۱,۹۷	۱,۹۶۵	۲,۲۰۷	۱,۹۶۵	۱,۹۶۲	۲,۰۹۴
Mn	۰,۶	۰,۵۱۴	۰,۱۸۶	۰,۲۵۳	۲,۲۲۹	۰,۱۴۴	۰,۵۷	۰,۵۰۸	۰,۲۳۵	۰,۳۹۱	۰,۳۷۳	۰,۲۲۶
Mg	۰,۲۲	۰,۲۴۷	۰,۳۱۴	۰,۳۰۱	۰,۲۷۳	۰,۳۱۳	۰,۲۲۹	۰,۲۳۷	۰,۲۷۵	۰,۳۱۳	۰,۳۱۷	۰,۳۲۸
Ca	۰,۱۱۷	۰,۱۱۷	۰,۱۲	۰,۱۹۵	۰,۲۲۱	۰,۱۹۲	۰,۱۶۴	۰,۱۷۷	۰,۲۰۳	۰,۲۴۵	۰,۲۶	۰,۲۳۷
آلمندین	۶۸,۲	۷۰,۳	۷۹,۰۲	۷۴,۲	۷۵,۲	۷۷,۶	۶۷,۲	۶۸,۱	۷۵,۶	۶۷,۴	۶۷,۴	۷۲,۳
اسپسارتین	۲۰,۴	۱۷,۴	۶,۳	۸,۷	۷,۸	۵	۱۹,۴	۱۷,۶	۸	۱۳,۴	۱۲,۸	۸,۲
پیروپ	۷,۵	۸,۴	۱۰,۵	۱۰,۴	۹,۴	۱۰,۸	۷,۸	۸,۲	۹,۴	۱۰,۷	۱۰,۹	۱۱,۳
گرسولار	۳,۸	۳,۸	۴	۶,۲	۷,۱	۶,۱	۵,۳	۵,۵	۶,۴	۷,۸	۸,۲	۷,۴
آندرادیت	۰,۲	۰,۲	۰	۰,۵	۰,۵	۰,۶	۰,۳	۰,۶	۰,۵	۰,۶	۰,۷	۰,۸
$\text{X}_{\text{alm}}/\text{X}_{\text{alm}}+\text{X}_{\text{py}}$	۰,۹	۰,۸۹۳	۰,۸۸۲	۰,۸۷۷	۰,۸۸۸	۰,۸۷۷	۰,۸۹۶	۰,۸۹۲	۰,۸۸۹	۰,۹۶۷	۰,۸۸	۰,۸۶۴

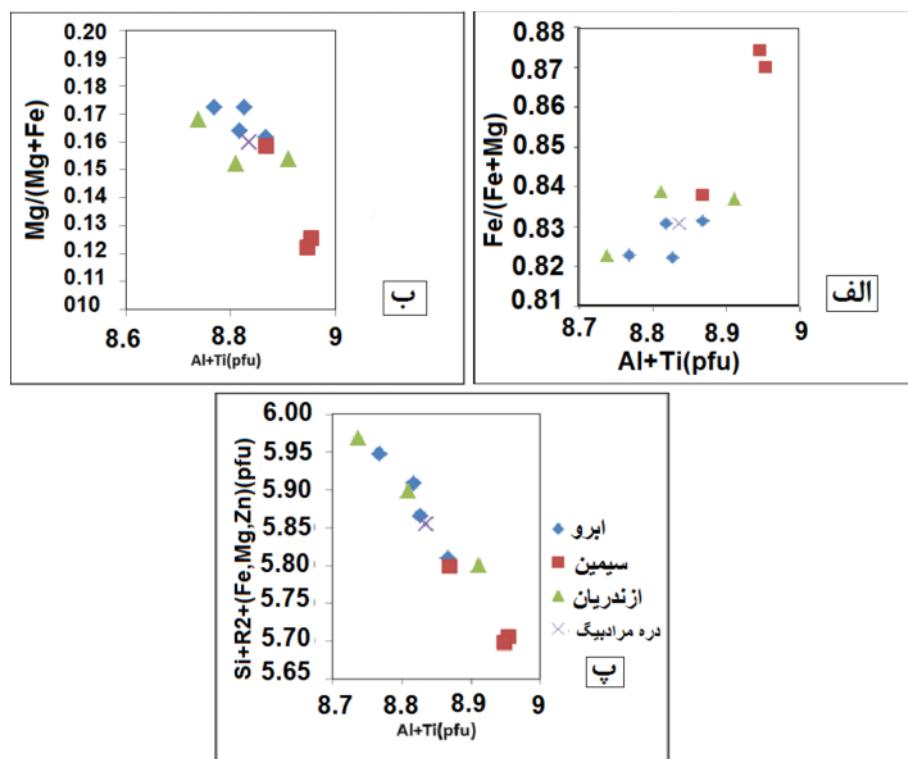
شکل ۴ تقسیم‌بندی گارنت‌های منطقه بر اساس ترکیب شیمیایی [۱۱].

شکل ۵ ترکیب عناصر و ترکیب کانی (اعضای انتهایی گارنت) در چهار منطقه ابرو، سیمین، ازندربان و دره مرادبیگ

جدول ۳ نتایج تجزیه ریبرداش الکترونی استارولیت.

	Eb1	Eb2	Eb3	Eb4	Sim1	Sim2	Sim3	Az1	Az2	Az3	Dm
SiO ₂	۲۷.۸۳	۲۷.۸۶	۲۷.۲۷	۲۷.۶۰	۲۷.۲۱	۲۵.۷۵	۲۷.۵۶	۲۷.۳۰	۲۷.۸۲	۲۷.۴۷	۲۷.۵۰
TiO ₂	۰.۵۰	۰.۴۴	۰.۵۲	۰.۵۷	۰.۵۴	۰.۵۷	۰.۵۲	۰.۴۷	۰.۴۸	۰.۴۵	۰.۴۷
Al ₂ O ₃	۵۲.۷۵	۵۲.۲۹	۵۲.۸۵	۵۲.۴۷	۵۳.۶۷	۵۳.۶۵	۵۳.۹۹	۵۴.۰۰	۵۲.۶۹	۵۳.۰۶	۵۳.۰۳
Cr ₂ O ₃	-	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۲	۰.۰۳	۰.۰۳	۰.۰۰
FeO	۱۴.۵۶	۱۴.۰۳	۱۴.۶۳	۱۳.۸۸	۱۳.۸۹	۱۳.۹۰	۱۳.۸۱	۱۴.۳۵	۱۴.۶۰	۱۴.۶۷	۱۴.۰۶
MnO	۰.۱۰	۰.۱۱	۰.۱۱	۰.۱۴	۰.۰۸	۰.۰۷	۰.۰۶	۰.۱۸	۰.۲۰	۰.۱۸	۰.۱۹
MgO	۱.۷۰	۱.۶۴	۱.۶۱	۱.۵۰	۱.۱۲	۱.۴۷	۱.۰۸	۱.۴۷	۱.۶۵	۱.۴۸	۱.۵۰
CaO	۰.۰۰	۰.۰۱	۰.۰۱	۰.۰۲	۰.۰۱	۰.۰۱	۰.۰۱	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۱	۰.۰۰
Na ₂ O	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۲	۰.۰۰	۰.۰۵	۰.۰۱	۰.۰۰	۰.۰۳	۰.۰۱	۰.۰۳	۰.۰۱
K ₂ O	۰.۰۰	۰.۰۱	۰.۰۰	۰.۰۱	۰.۰۰	۰.۰۱	۰.۰۱	۰.۰۰	۰.۰۳	۰.۰۱	۰.۰۱
مجموع	۹۷.۲۴	۹۷.۲۱	۹۷.۰۲	۹۷.۱۹	۹۶.۵۷	۹۷.۴۴	۹۷.۰۴	۹۷.۸۲	۹۱.۹۷	۹۷.۳۹	۹۷.۷۷
فرمول					(O)۲۳						
Si	۳.۸۳۷	۳.۸۷۰	۳.۸۳۶	۳.۸۵۷	۳.۸۲۷	۳.۸۶۶	۳.۸۵۲	۳.۸۰۲	۳.۸۹۲	۳.۸۴۹	۳.۸۶۵
Ti	۰.۰۵۳	۰.۰۴۶	۰.۰۵۵	۰.۰۶۰	۰.۰۵۷	۰.۰۶۰	۰.۰۵۵	۰.۰۴۹	۰.۰۵۱	۰.۰۴۷	۰.۰۵۰
Al	۸.۷۱۶	۸.۷۸۰	۸.۷۶۲	۸.۸۰۷	۸.۸۹۷	۸.۸۰۸	۸.۸۹۳	۸.۸۶۲	۸.۶۸۷	۸.۷۶۳	۸.۷۸۵
Cr	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰۲	۰.۰۰۳	۰.۰۰۳	۰.۰۰۰
Fe++	۱۷.۷	۱۶.۴	۱۷.۲۱	۱۶.۲۲	۱۶.۳۴	۱۶.۱۹	۱۶.۱۴	۱۶.۷۱	۱۷.۰۸	۱۷.۱۹	۱۶.۵۳
Mn	۰.۱۲	۰.۱۳	۰.۰۱۳	۰.۰۱۷	۰.۰۱۰	۰.۰۰۸	۰.۰۰۷	۰.۰۲۱	۰.۰۲۴	۰.۰۲۱	۰.۰۲۳
Mg	۰.۳۵۵	۰.۳۴۲	۰.۳۳۸	۰.۳۱۳	۰.۲۳۵	۰.۳۰۵	۰.۲۲۵	۰.۳۰۵	۰.۳۴۴	۰.۳۰۹	۰.۳۱۴
Ca	۰.۰۰	۰.۰۰۱	۰.۰۰۲	۰.۰۰۳	۰.۰۰۲	۰.۰۰۱	۰.۰۰۱	۰.۰۰۰	۰.۰۰۰	۰.۰۰۲	۰.۰۰۰
Na	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰۵	۰.۰۰۰	۰.۰۱۴	۰.۰۰۳	۰.۰۰۰	۰.۰۰۸	۰.۰۰۳	۰.۰۰۸	۰.۰۰۳
K	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰	۰.۰۰
مجموع	۱۴.۷۱۶	۱۴.۶۹۵	۱۴.۷۲۱	۱۴.۶۸۰	۱۴.۶۷۴	۱۴.۶۷۳	۱۴.۶۴۸	۱۴.۷۲۱	۱۴.۷۱۷	۱۴.۷۲۵	۱۴.۶۹۵
Mg(Mg+Fe)	۰.۱۷۲	۰.۱۷۲	۰.۱۶۴	۰.۱۶۲	۰.۱۲۶	۰.۱۵۹	۰.۱۲۲	۰.۱۵۴	۰.۱۶۸	۰.۱۵۲	۰.۱۶۰
Fe(Mg+Fe)	۰.۸۲۳	۰.۸۲۲	۰.۸۳۱	۰.۸۳۱	۰.۸۷۰	۰.۸۳۸	۰.۸۷۴	۰.۸۳۷	۰.۸۲۳	۰.۸۳۹	۰.۸۳۱

شکل ۶ نمودار ترکیبی نشان‌دهنده شیمی استارولیت [۱۷].

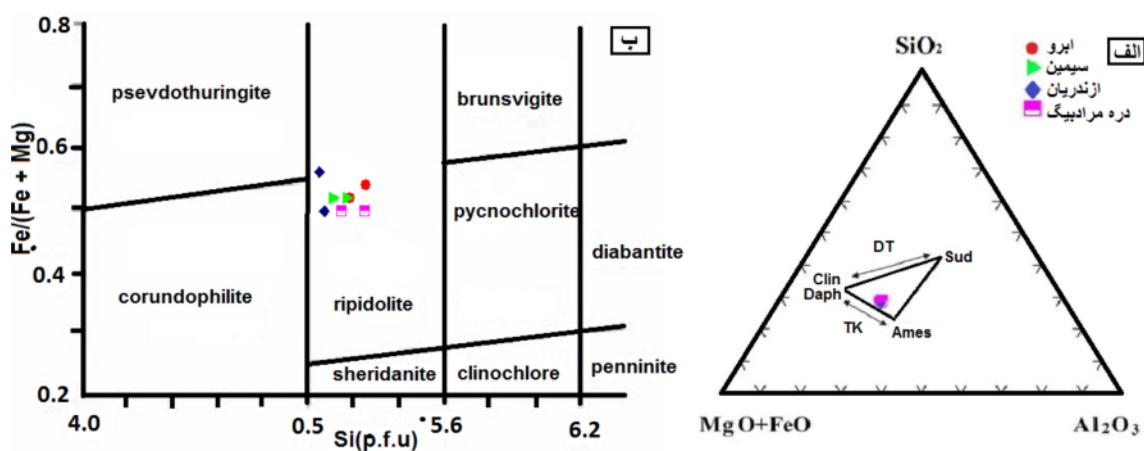
(شکل ۷ الف) و در نمودار کسر مولی آهن نسبت به سیلیسیوم [۱۹]، نیز در گستره‌ی ریپیدولیت واقع می‌شوند (شکل ۷ ب). هم‌رشدی میکروسکوپی کلریت با کانی‌های چون مسکویت بیوتیت و فرزیت می‌تواند بر ترکیب شیمیایی آن در تجزیه ریزپردازش اثر بگذارد [۲۰]. از این رو ممکن است تجزیه انجام‌شده ویژگی‌های کامل کلریت را نداشته باشد، که این یکی از مشکلات در تفسیر ترکیب شیمیایی کلریت است.

کلریت

به منظور بررسی ترکیب شیمیایی بلور کلریت، چند نمونه از کلریت‌های در ارتباط با استارولیت‌ها در شیسته‌ای چهار منطقه ابرو، سیمین، ازندربیان و دره مرادبیگ مورد تجزیه شیمیایی نقطه‌ای قرار گرفتند (جدول ۴). فرمول ساختاری کانی و مقدار کاتیون‌ها بر اساس ۱۴ اتم اکسیژن محاسبه شده است. همه کلریت‌ها در نمودار سه‌تایی $\text{SiO}_2 - \text{FeO} + \text{MgO}$ - Al_2O_3 [۱۸] در گستره بین آمسیت و دافنیت قرار می‌گیرند

جدول ۴ نتایج تجزیه ریزپردازش الکترونی کلریت.

N	Eb1	Eb2	Sim1	Sim2	Az1	Az2	Dm1	Dm2
SiO_2	۲۴,۴۵	۲۴,۴۶	۲۴,۶۱	۲۴,۳۱	۲۴,۱۸	۲۳,۶۹	۲۴,۵۴	۲۴,۰۲
TiO_2	۰,۰۶	۰,۰۵	۰,۰۶	۰,۱۰	۰,۰۹	۰,۰۷	۰,۱۵	۰,۱۲
Al_2O_3	۲۳,۱۱	۲۲,۷۴	۲۳,۶۴	۲۳,۴۳	۲۳,۹۸	۲۳,۷۳	۲۳,۰۹	۲۲,۱۶
FeO	۲۶,۶۴	۲۶,۳۹	۲۶,۲۲	۲۵,۹۳	۲۶,۲۴	۲۶,۲۴	۲۵,۴۸	۲۵,۸۲
MnO	۰,۰۷	۰,۰۶	۰,۰۵	۰,۰۴	۰,۱۱	۰,۱۱	۰,۱۰	۰,۱۰
CaO	۰,۰۲	۰,۰۴	۰,۰۳	۰,۰۷	۰,۰۰	۰,۰۳	۰,۰۳	۰,۰۳
Na_2O	۰,۰۰	۰,۰۰	۰,۰۸	۰,۲۸	۰,۰۰	۰,۱۵	۰,۰۴	۰,۰۵
K_2O	۰,۰۲	۰,۰۳	۰,۰۴	۰,۱۲	۰,۰۱	۰,۰۷	۰,۰۲	۰,۰۳
MgO	۱۴,۱۶	۱۳,۷۹	۱۴,۱۱	۱۴,۰۸	۱۴,۱۲	۱۳,۳۲	۱۳,۸۷	۱۴,۴۳
O	(O)۲۸							
Si	۵,۱۳۴	۵,۱۸۶	۵,۱۲۷	۵,۰۸۳	۵,۰۵۱	۵,۰۳۲	۵,۱۸۴	۵,۱۰۵
Al iv	۲,۸۶۶	۲,۸۱۴	۲,۸۷۳	۲,۹۱۷	۲,۹۴۹	۲,۹۶۸	۲,۸۱۶	۲,۸۹۵
Al vi	۲,۸۵۴	۲,۸۷۵	۲,۹۳۸	۲,۸۸۲	۲,۹۰۷	۲,۹۸۴	۲,۹۴۵	۲,۷۸۰
Ti	۰,۰۰۹	۰,۰۰۸	۰,۰۰۹	۰,۰۱۶	۰,۰۱۴	۰,۰۱۱	۰,۰۲۴	۰,۰۱۹
Cr	۰,۰۰۰	۰,۰۰۰	۰,۰۰۰	۰,۰۰۰	۰,۰۰۲	۰,۰۰۳	۰,۰۰۰	۰,۰۰۰
Fe^{3+}	۰,۰۰۲	۰,۰۳۹	۰,۰۲۷	۰,۰۰۰	۰,۰۱۹	۰,۰۰۰	۰,۰۸۷	۰,۰۰۰
Fe^{2+}	۴,۶۷۷	۴,۶۴۱	۴,۵۴۱	۴,۵۸۶	۴,۵۶۴	۴,۶۷۲	۴,۴۱۴	۴,۶۳۲
Mn	۰,۰۱۲	۰,۰۱۱	۰,۰۰۹	۰,۰۰۷	۰,۱۹	۰,۰۲۰	۰,۰۱۸	۰,۰۱۸
Mg	۴,۴۳۲	۴,۳۵۹	۴,۲۸۲	۴,۳۸۸	۴,۳۹۷	۴,۲۱۸	۴,۳۶۸	۴,۵۷۱
Ca	۰,۰۰۴	۰,۰۰۹	۰,۰۰۷	۰,۰۱۶	۰,۰۰۰	۰,۰۰۷	۰,۰۰۷	۰,۰۰۷
Na	۰,۰۰۰	۰,۰۰۰	۰,۰۶۵	۰,۲۲۷	۰,۰۰۰	۰,۱۲۴	۰,۰۳۳	۰,۰۴۱
K	۰,۰۱۱	۰,۰۱۶	۰,۰۲۱	۰,۰۶۴	۰,۰۰۵	۰,۰۳۸	۰,۰۱۱	۰,۰۱۶
$\text{Fe}/(\text{Fe} + \text{Mg})$	۰,۵۱۳	۰,۵۱۸	۰,۵۱۰	۰,۵۱۱	۰,۵۱۰	۰,۵۲۶	۰,۵۰۸	۰,۵۰۳
$\text{Mg}/(\text{Mg} + \text{Fe})$	۰,۴۸۶	۰,۴۸۲	۰,۴۸۹	۰,۴۸۸	۰,۴۹۸	۰,۴۷۴	۰,۴۹۲	۰,۴۹۶

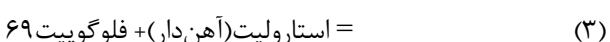
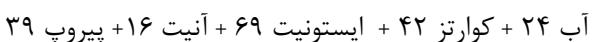
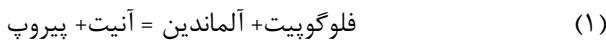
شکل ۷ (الف) نمودار نشان‌دهنده جانشینی در کلریت‌ها [۱۸]، (ب) تقسیم‌بندی کلریت‌های منطقه بر اساس ترکیب شیمیایی [۱۹].

بیوتیت همخوانی قابل قبولی دارد.

دما- فشارسنجی با استفاده از منحنی‌های تعادل چندگانه (نرم افزار ترموکالک)

در این روش ابتدا واکنش‌های دگرگونی در سنگی که بالاترین تعادل کانی‌های دگرگونی در حال تعادل کانی شناسی را دارد مشخص می‌شوند. با استفاده از نرم افزار ترموکالک و فعالیت اعضای انتهایی، واکنش‌هایی برای انواع مختلف سنگ‌ها تعریف می‌شود که دما و فشار هر یک در نرم افزار ترموکالک تعریف شده است.

در این پژوهش برای برآورده دما و فشار کانی‌های در حال تعادل منطقه ابرو و سیمین از سنگ گارنت استارولیت شیست استفاده شد. دلیل این موضوع حضور کانی‌های استارولیت، گارنت و بیوتیت بود که از نظر بافتی در تعادل مناسب‌تر با هم قرار داشتند. با استفاده از برنامه ترموکالک، 4% واکنش زیر برای تشکیل کانی‌های این سنگ در منطقه ابرو قابل تعریف هستند؛ دما و فشار تشکیل این واکنش‌ها در شکل ۸ الف به صورت خطوطی با شماره‌های ۱ تا 4% نشان داده شده‌اند، واکنش‌ها عبارتند از:

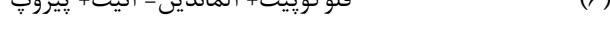
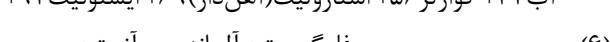

دما و فشار به دست آمده توسط ترکیب کناره کانی‌های در حال تعادل باهم با استفاده از نرم افزار ترموکالک نشان دهنده دمای 570°C درجه سانتی‌گراد و فشار 3 کیلو بار است.

در منطقه سیمین 2% واکنش زیر برای تشکیل کانی‌های گارنت استارولیت شیست تعریف شده است. در این منطقه دما 600°C درجه سانتی‌گراد و فشار $3/5\text{ کیلو بار}$ است (شکل ۸ ب).

با توجه به این نتایج گارنت استارولیت شیستهای در گستره

دگرگونی نوع بوچان قرار می‌گیرند.

دما- فشارسنجی

۱- دما- فشارسنجی با استفاده از تک کانی بیوتیت

کانی بیوتیت از میزبان‌های مهم تیتانیوم در سنگ‌های دگرگونی محسوب می‌شود. جایگزینی این عنصر در ساختار بیوتیت ارتباط مستقیمی با دما دارد. بر این اساس هنری و همکاران [۲۱، ۲۲] دما- سنج بیوتیت را بر پایه Ti و Mg موجود در ساختار این کانی در فشار $6-4\text{ کیلو بار}$ را کردند این روش دما- سنجی برای کانی‌های با ترکیب $X_{\text{Mg}} = 0.275-1$ و در دمای $480^\circ\text{C} - 800^\circ\text{C}$ $\text{Ti} = 0.04$ کاربرد دارد. دقیق دما- سنجی Ti در بیوتیت برای دماهای پایین (کمتر از 600°C) برابر با $0^\circ\text{C} \pm 24^\circ\text{C}$ و برای دماهای بالا (بیش از 700°C) $0^\circ\text{C} \pm 12^\circ\text{C}$ است. با توجه به تحلیل داده‌های شیمیایی، بیوتیت‌های چهار منطقه ابرو، سیمین، ازندریان و دره مرادبیگ بررسی شدند (جدول ۵) که در منطقه ازندریان به طور میانگین دمای 562°C و در دره مراد بیگ، 571°C به دست آمد. در منطقه ابرو و سیمین مقدار Ti به طور میانگین به ترتیب 175°C و 135°C است که در گستره $0^\circ\text{C} - 100^\circ\text{C}$ که برای این روش مورد نیاز است قرار نمی‌گیرد و این روش در مورد آنها کاربرد ندارد.

دما- سنجی گارنت- بیوتیت

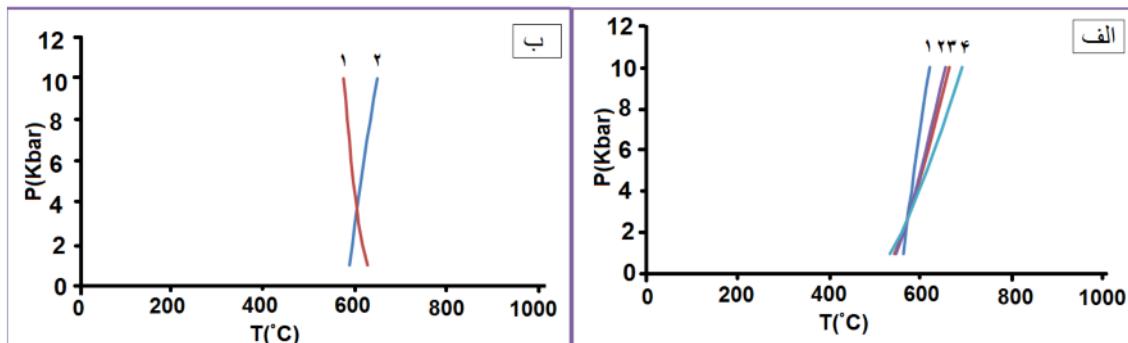
دما- سنج گارنت- بیوتیت متداول‌ترین روش دما- سنجی است، زیرا برای سنگ‌های بسیاری با طیف وسیعی از درجات دگرگونی کاربرد دارد. این دما- سنج، از نوع تبادلی است که براساس مبادله Mg و Fe بین گارنت و بیوتیت توسط [۲۳]، کالیبره شده است. در اینجا از ابتدا بیوتیت‌ها در تماس مستقیم با گارنت مورد بررسی قرار گرفته‌اند تا نتایج بهتری به دست آید. همچنین در این محاسبات ترکیب کناره گارنت‌های مورد بررسی به کار برده شد که احتمال به تعادل رسیدن آنها با بیوتیت‌های همبرشان بیشتر است. کالیبره با روش‌های مراجع [۲۴-۲۶] انجام شد. طبق دما- سنج تبادلی گارنت- بیوتیت میانگین دمای به دست آمده در منطقه ابرو بر حسب کالیبره- های مختلف 575.5°C درجه سانتی‌گراد، در منطقه سیمین 560.5°C درجه سانتی‌گراد، در منطقه ازندریان 525°C درجه سانتی‌گراد و در دره مرادبیگ 555.7°C درجه سانتی‌گراد است (جدول ۶) که با نتایج به دست آمده از روش تیتانیم در

جدول ۵ نتایج دماستنی شیسته‌های منطقه ازندربیان و دره مرادبیگ محاسبه شده با استفاده از کانی بیوتیت

	X_{Mg}	Ti	T(°C)
ازندربیان ۱	۰,۴۴	۰,۱۹۸	۵۷۶
ازندربیان ۲	۰,۴۶	۰,۱۷۲	۵۴۹
دره مرادبیگ	۰,۴۸	۰,۱۸۵	۵۷۱

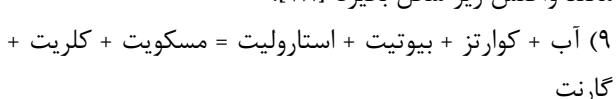
جدول ۶ داده‌های دماستنی به روش تبادل کاتیونی گارنت-بیوتیت با استفاده از واسنجی‌های مختلف (بر حسب درجه سانتی‌گراد).

	ابرو	سیمین	ازندربیان	دره مراد بیگ
P		۳/۵		
Bhattacharya -HW	۵۷۵	۵۶۴	۵۳۰	۵۵۸
Bhattacharya -GS	۵۷۳	۵۶۶	۵۲۷	۵۵۶
Hodges and Spear 1982	۵۸۰	۵۵۶	۵۱۳	۵۵۶
Perchuk and Larent'eva 1983	۵۷۴	۵۵۶	۵۳۰	۵۵۳

شکل ۸ نمودار دما-فشار به دست آمده با ترکیب کناره کانی‌ها توسط نرم‌افزار ترموموکالک (الف) منطقه ابرو و (ب) منطقه سیمین.

کلریت به مصرف رسیده و از مجموعه کانی‌شناسی حذف می‌شوند. بر این اساس، حضور کلریت و مسکویت در این سنگ‌ها که دلیلی بر رخداد دگرگونی برگشتی در آن‌هاست، این موضوع را اثبات می‌کند. استارولیت نیز می‌تواند در واکنشی مانند واکنش زیر شکل بگیرد [۲۸]:

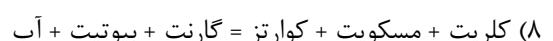
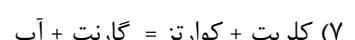

این واکنش در شیسته‌ها طی دگرگونی پیشرونده رخ می‌دهد، و عکس آن طی دگرگونی برگشتی روی نمی‌دهد. هیچ شاهد سنگنگاری برای تولید برگشتی گارنت وجود ندارد و طی دگرگونی برگشتی تا حذف کامل استارولیت، گارنت بی‌تأثیر است [۲۸].

تغییرات فازی صورت گرفته در رخساره آمفیبولیت امکان همزیستی استارولیت و بیوتیت را فراهم می‌آورد اما این دو

بحث

مجموعه کانی‌شناسی شامل گارنت، استارولیت، بیوتیت و مسکویت نشان می‌دهند که گارنت استارولیت شیسته‌ها مربوط به رخساره آمفیبولیت میانی هستند و طی مراحل بعدی اندکی دچار دگرگونی برگشتی در حد رخساره شیست سبز شده‌اند و کانی کلریت در آنها شکل گرفته است. پس از آن، افزایش دما باعث ایجاد آثاری از دگرگونی مجاورتی در حد رخساره آلبیت اپیدوت هورنفلس در سنگ‌های مورد بررسی شده است. تشکیل اولیه گارنت به احتمال زیاد در اثر یکی از واکنش‌های زیر بوده است [۲۷]:

افزایش مقدار آهن و منیزیم در گارنت‌ها به سمت کناره نشان می‌دهد که این کانی‌ها طی یک روند دگرگونی پیشرونده شکل گرفته‌اند. از طرفی، طی واکنش‌های بیان شده، مسکویت و

آلمندین بیشترین حجم ترکیب آن‌ها را تشکیل می‌دهد و پیروپ، اسپیسارتین و گراسولار در رتبه‌های بعدی قرار دارند. منطقه‌بندی در گارنت‌های منطقه نشان‌دهنده افزایش مقدار آلمندین و پیروپ و کاهش اسپیسارتین و گروسولار از مرکز به کناره است که بیانگر افزایش درجه دگرگونی طی تشکیل آن‌هاست. استارولیت‌های منطقه مورد بررسی دارای ترکیب غنی از آهن هستند و تنوع ترکیبی اندکی از خود نشان می‌دهند. کلریت‌های غنی از آهن و از گونه ریپیدولیت در کناره برخی از استارولیت‌ها دیده می‌شوند که از دگرگونی پسروندۀ آنها شکل گرفته‌اند. برای دما‌فشارسنجدی سنگ‌های دگرگونی از سه روش استفاده شد: ۱) دما‌سنجدی با استفاده از تک کانی، ۲) دما‌سنجدی با استفاده از تبادل بین زوج کانی‌ها و ۳) دما- فشار- سنجدی با استفاده از منحنی تعادل چندگانه. بر اساس همه این روش‌های دما- فشارسنجدی، گارنت استارولیت شیستهای مورد بررسی در گستره دمایی ۵۲۵ تا ۶۰۰ درجه سانتیگراد و فشار ۳ تا ۳/۵ کیلوبار دگرگون شده‌اند. بر این اساس می‌توان آنها را از انواع سنگ‌های دگرگونی دما بالا- فشار متوسط تا پائین نوع بوچان دانست.

مراجع

- [1] Stöcklin B., "Structural history and tectonics of Iran", a review 52 (1968) 1229-1258.
- [2] Eghlimi B., "1/100000 Geological map of Hamedan", Geological Survey & Mineral Explorations of Iran (GSI) (2000).
- [3] Moin Vaziri H., Baharifar A. A., "The study of protholite of metamorphic rocks in the hamedan area", 1thannual conference of Iran geology society, Tehran (1997).
- [4] Baharifar A.A., "New perspective on petrogenesis of the regional metamorphic rocks of Hamedan area", M. Sc. Thesis (in Farsi), Tarbiat Moallem University, Tehran, Iran (1997).
- [5] Sepahi A.A., "Petrology of the Alvand plutonic complex with special reference on granitoids", Ph. D. Thesis (in Farsi), Tarbiat Moallem University, Tehran, Iran.(1999)
- [6] Baharifar A.A., "Petrology of metamorphic rocks in Hamedan area", Ph.D. Thesis (in Farsi), Tarbiat Moallem University, Tehran, Iran(2004).
- [7] Sepahi A. A., Whitney D. L., Baharifar A. A., "Petrogenesis of andalusite-kyanite-sillimanite venis and host rocks, Sanandaj-Sirjan metamorphic belt, Hamadan,Iran", Metamorphic Geology 22 (2004) 119-134.

کانی می‌توانند براساس واکنش‌های زیر طی آبگیری دوباره موسکویت و کلریت تولید کنند [۲۹,۲۸].

$$(10) \text{ ایلمنیت} + \text{کلریت} + \text{موسکویت} = \text{استارولیت} + \text{بیوتیت} + \text{کوارتز} + \text{آب}$$

$$(11) \text{ کلریت} + \text{موسکویت}(\text{سرسیت}) = \text{استارولیت} + \text{بیوتیت} + \text{کوارتز} + \text{آب}$$

مقدار X_{Mg} کلریت در پهنه گارنت و استارولیت از ۰,۵ تا ۰,۲ متغیربوده [۳۰] و همچنین X_{Mg} در کلریت‌های دگرگونی پیشرونده، بیشتر از دگرگونی پسروندۀ است [۱۲]. از طرفی، در متاپلیت‌ها، نسبت Mg/Fe^{2+} در کلریت با افزایش دما، بالا می‌رود، در حالی که کلریت‌های برآمده از دگرگونی برگشتی از آهن بسیار غنی‌ترند [۳۱]. با توجه به غلبه آهن به منیزیم در کلریت‌های مورد بررسی $0,۵۱۸$ تا $0,۵۰۳$ ، جدول ۴، می‌توان نتیجه گرفت که آن‌ها برآمده از دگرگونی پسروندۀ هستند و براساس واکنش‌های (۱۰) و (۱۱) در نتیجه آبگیری استارولیت‌ها شکل گرفته‌اند. حضور این کانی‌ها در اندازه کوچک و بی‌شک در کناره استارولیت‌ها دلیلی دیگر بر این ادعای است. از آنجاکه استارولیت نسبت $\text{Fe}/\text{Fe}+\text{Mg}$ بالای دارد، تخریب این کانی تغییرات چشمگیری بر نسبت $\text{Fe}/\text{Fe}+\text{Mg}$ سیلیکات‌های صفحه‌ای باقی‌مانده گذاشته و آلمندین و آنیت بیشتری در سنگ شکل می‌گیرد. بیوتیت و کلریت در سنگ‌هایی که فقط پسودومورف استارولیت دارند نسبت به سنگ‌هایی که استارولیت فراوان دارند از آهن غنی‌ترند که غنی‌شدگی این کانی‌ها در آهن را می‌توان در نمونه‌های مورد بررسی مشاهده کرد (جدول ۱ و ۴).

دما فشارسنجدی صورت گرفته در سنگ‌های دگرگونی منطقه همدان (برای مثال، [۳۲]) بر اساس مجموعه‌های کانی‌ای در تعادل دمای ۶۲۸ درجه سانتیگراد و فشار ۴ کیلوبار را برای شرایط بیشینه دگرگونی سنگ‌های آلومینو سیلیکات‌دار منطقه همدان برآورد کرده‌اند. در این پژوهش که از کانی‌های در تعادل سنگ گارنت استارولیت شیست استفاده شده است، دمای ۵۸۵ درجه سانتیگراد و فشار ۳ تا ۳/۵ کیلوبار بدست آمد که با دما و فشاری که پیشتر گزارش شده است همخوانی قابل قبولی دارد.

برداشت

بر اساس تجزیه‌های شیمیایی انجام شده، بیوتیت‌های منطقه مورد بررسی ترکیب سیدروفیلیتی دارند، در گارنت‌های منطقه،

- [21] Henry D.J., Guidotti C.V., "Titanium in biotite from metapelitic rocks: Temperature effects, crystal-chemical controls, and petrologic applications", American Mineralogist 87 (2002) 375-382.
- [22] Henry D. J., Guidotti C. V., Thomson J. A., "The Ti-saturation surface for low-to-medium pressure metapelitic biotites: Implications for geothermometry and Ti-substitution mechanisms", American Mineralogist 90 (2005) 316-328.
- [23] Ferry J. M., Spear F. S., "Experimental calibration of the partitioning of Fe and Mg between biotite and garnet", Contribution to Mineralogy and Petrology, 66 (1978) 113-117.
- [24] Bhattacharya A., Mazumdar A. C., Sen S. K., "Fe-Mg mixing in cordierite: constraints from natural data and implication for cordierite-garnet geothermometry in granulites", American Mineralogist 73 (1992) 338-344.
- [25] Hodges K. V. Y., Spear F. S., "Geothermometry, geobarometry and the Al_2SiO_5 triple point at Mt. Moosilauke, New Hampshire", American Mineralogist 67 (1982) 1118-1134.
- [26] Perchuk L. L. Y., Larent'eva I. V., "Experimental investigation of exchange equilibria in the system cordierite-garnet-biotite. In: S.K. Saxena (Ed) Kinetics and Equilibrium in Mineral Reactions. Advances in Physical Geochemistry", Springer-Verlag, New-York 3 (1983) 199-239.
- [27] Kretz R., "Metamorphic crystallization", John Wiley & Sons (1994) 507P.
- [28] Hollocher K.T., "Retrograde metamorphism of the lower devonian littleton formation In the new Salem area, west-central massachusetts", geo. Umass. Edu (1981) 268P.
- [29] Yardly B. W. D., "An introduction to metamorphic petrology", Longman (1991) 248P.
- [30] Hydman D. W., "Petrology of Igneous and metamorphic Rocks", 2nd edn., Mc GrawHill", New York (1985) 786p.
- [31] Lang H. M., "Quantitative interpretation of within-outcrop variation in metamorphic assemblage in staurolite-kyanite-grade metapelites, Baltimore, Maryland", 29 (1991) 655-671.
- [32] Mohajjal M., Baharifar A., Moinevaziri H., Nozaem R., "Deformation history, micro-structure and P-T-t path in ALS-bearing schists, southeast Hamadan, Sanandaj-Sirjan zone, Iran", Journal of Geological Society of Iran 1 (2006) 11-19.
- [8] Kertz R., "Symbol for rock-forming minerals", American Mineralogist 68 (1983) 277-279.
- [9] Izadi kian L., "Fabric and structural analysis of almogholagh region (northwest of Hamedan)", M.Sc thesis (in Farsi), Tarbiat Modares University, Tehran, Iran(2004).
- [10] Deer W. A., Howie R. A., Zussman J., "An Introduction to the Rock Forming Minerals", Longman, London (1992) 528 p.
- [11] Grew E. S., Locock A. J., Mills S.J., Galuska I.O., Galuskin E.V., Halenius U., IMA Report Nomenclature of the garnet supergroup, American Mineralogist 98 (2013) 785-811.
- [12] Tracy R. J., "Compositional zoning and inclusions in metamorphic minerals. In Ferry, J. M., (ed). Characterization of metamorphism", through Mineral Equilibria Reviews in Mineralogy and geochemistry, (1982) Contributions to Mineralogy and Petrology 157(2009) 95-110.
- [13] Miyashiro A., "Metamorphism and metamorphic belts Allen & Unwin. London", (1973) 492 p.
- [14] Mposkos E., Liati A., "Metamorphic evolution of metapelites in the High Pressure Terane of the Rhodope Zone", Northern Greece. Canadian Mineralogist, 31(1993) 401-424.
- [15] Vance D., Holland T. J. B., "A detailed isotopic and petrological study of single garnet from the Gassetts Schist", Vermont. Contribution to Mineralogy and Petrology, 114 (1993) 101-118.
- [16] Williams M. L., Gramling J. A., "Manganese, ferric iron, and the equilibrium between garnet and biotite", American Mineralogist, 75 (1990) 886-908.
- [17] Kanazawa T., Tsunogae T., Sato K., Santosh M., "The stability and origin of sodic gedrite in ultrahigh-temperature Mg-Al granulites: a case study from the Gondwana suture in southern India", Contribution to Mineralogy and Petrology, 157(2009) 202-219.
- [18] Vidal O., Para T., "Exhumation paths of high pressure metapelites obtained from local eqilibria for chlorite-phengite assemblage", Geological Magazine 35 (2000) 139-161.
- [19] Hey M. T., "A new review of cholorite", mineral Magazine 30 (1954) 278-292.
- [20] Laird J., "Chlorites: Metamorphic Petrology. In: Bailey S. W. (ed.) Hydrous Phyllosilicates exclusive of micas", Reviews in Mineralogy and geochemistry 19 (1988) 405-453.